

*" En riktig storm och en riktig man
de passar inte illa för varann"*

På köksväggen hemma sitter en väggbonad som mamma en gång har broderat med den texten. Visst förstår man den lite romantiska jämförelsen mellan en riktig storm och en riktig man, men den storm som svepte över Danmark och sydsverige 23-24 oktober 1921 hade fruktansvärda konsekvenser för många båtar. En var Lars av Vänersborg som 1959 köptes av Karl Erik och pappa Anker och fick namnet Kullavik. Under en resa från Skoghall i Värmland till Köpenhamn hamnade Lars mitt i stormen och sprang läck, däckslasten av trä spolades över bord, på kvällen spolades kajutan över bord och Skepparen A N Nicklasson följde med ut i havet och drunknade. Vattenfylld men med trälast i lastrummet lyckades de ankra upp vid Hirsholmarna vid Fredrikshamn. En svensk fiskebåt kom till undsättning den 25 oktober, men då hade äldste sonen och en besättningsman frusit ihjäl.

Den ende överlevande var yngste sonen som stod surrad vid stormasten för att inte spolas överbord.

I visan *Briggen Blue Bird* av Evert Taube så stod sonen till Stranne som bärgade besättningen när båten förläste, fastsurrad vid masten för att hålla utkik, men glömdes av kaptenen och övriga besättningen. På Lars stod yngste sonen fastsurrad vid masten och var den ende överlevande.

Samma storm, gick tre stycken kuttrar under i höjd med Östergötland i Östersjön där drev *Liberator* från Hamburgsund med sönderslitna segel redlös in i skärgården och slogs sönder mot ett skär. Stormen och vågorna kastade upp Torsten Johansson upp på skäret som enda överlevande av fyra man. När Torsten sökte efter någon överlevande på skäret, hittade han en dörr från båten och lyfte på den och under låg hans bror Frits död. De andra två var Vilhelm Andersson och Frank Ross. Torsten köpte senare en skuta för fraktfart men i slutet av fyrtioalet gick han ut på däck och föll död ner av en hjärtattack. Pappa och Karl Erik var mycket goda vänner till både Torsten och hans bådasöner, Jonny och Orvard som också blev skeppare på egna båtar och gick på kustfart i Bohuslän. I stort sett varje hamn som båtarna la till i fanns det alltid någon eller flera båtar som de umgicks med.

Kullavik var den sjätte och sista båten som Anker hade, men också en av de mest kända båtarna i Bohuslän och Vänern, inte för att de hörde till familjen utan för de sista resorna de gjorde var 1971 då de reste omkring med Osby utställning med vitvaror. 1972 reste de med GT och CocaCola längs kusten i Skattjakten, där GT grävde ner 1000:- någonstans på kusten och med kartor, kom närmare skatten varje veckodag. På söndag kom Revygänget från Göteborg med bland annat sångerskan Sonja Hilding och alla skulle vara utklädda till Sjörovare. I fören stod en liten kanon som de sköt salut med. Strömstad var slutstationen med ett väldigt pådrag med helikopter och stor underhållning med revygänget. Anders Gran som var skeppare på tankbåten *Shell* i Strömstads hamn var med på festligheterna. En underbar människa gift med vår moster Annie.

På grund av arbetet kunde jag bara vara med två gånger på söndagar, i Smögen och utanför Vänersborg.

Från välinformerat håll påstod de att höjdpunkten i Strömstad, var när flera i revygänget hoppade i och badade, med Sonja Hilding i bara blusen och de stora tutarna flöt upp..

Livet är inte alltid rättvist, men det blev många underbara resor under åren där även min fru, landkrabba och båda pojkarna hann uppleva tiden med gamla fraktskutor.

När jag spelade Dunk Dunk på cd då rann tårarna ner för kinderna men det får bli nästa historia.

Med mycket stor hjälp av Karl Eriks minne och stora intresse för båtar.

Folke "Anker" Andersson